

Besøg paa Bloksbjerg huset Lyngø, Sorø.

Tirsdag d. 26-04-2001, besøgte vi, de to brødre, Knud og Svend Sandvad, sønner af Peter Juhl Sandvad, som er søn af Ane Kirstine Nielsen Sandvad, stedet hvor hun blev født i det gamle indsidder hus, tilhørende gaarden Løvegaard, Lyngø ved Sorø.

Huset eksisterer ikke længere. Huset blev fjernet allerede saa tidligt som i aaret 1922. Der findes dog et godt fotografi af huset. Senere blev der bygget et nyt hus paa stedet, kaldet Bloksbjerg 2. Bloksbjerg 1 laa med gavl enderne i nord syd akse langs vejen ned mod Løvegaard. Bloksbjerg 2, laa med gavlenderne i øst vest retningen, langs vejen mod V. Broby.

Vi, det vil sige, Knud og Svend Sandvad, samt undertegnede, Poul Erik Hadberg, er næsten med sikkerhed de første direkte efterkommere af gamle Rasmus Nielsen og Lovise Nielsen og datteren Ane Kirstine der har besøgt stedet siden huset forsvandt, lige ved godt 80 aar. Det er dog antageligt, at Ane Kirstines ældre søster, Soffie der boede i Slagelse, af og til muligvis maa have været ude for at vise deres børn huset mens det endnu eksisterede.

Peter Juhl Sandvad og hans yngste bror, Carl Sandvad besøgte stedet i 1948. Men de fandt ikke det korrekte sted dengang. De mente at stedet laa nær kirken og præstegaarden, lige overfor. Paa det sted de antog, laa der dengang 2 bungalovs, som ogsaa findes den dag i dag. Det korrekte sted ligger en lille kilometer længere ned mod Suserup. Lige der hvor en vej drejer skarpt til venstre ind mod Sønderskoven i retning mod V. Broby. Paa højre side, hvis man kommer fra Lyngø ses Løvegaard der havde saa stor betydning for vores Rasmus og Lovise

Rasmus og hans familie boede i den nordre del af huset, fotoets venstre side. Fotoet er fra ca. 1910
Og menneskene paa fotoet har ingen relationer til vores slægt.

Lyngø med placering af kirken samt præstegaard og til højre, Bloksbjerg og Løvegaard.

Rasmus Nielsen var min mormors far og for Svend og Knuds vedkommende, deres farmors far. Vejret, paa denne vores besøgsdag, var koldt og raat til at begynde med, men blev derpaa mildt og behageligt. Man er ved at plante skov paa stedet, saa med aarene vil der nok intet være tilbage at se. Der var da heller intet tilbage overhovedet af de to huse, blot den bare og vaade jord. Men der var alligevel i mit sind en god fornemmelse af velvilje fra mine forfædres side og jeg følte en dyb taknemmelighed overfor disse, vores gamle forfædre. De viste mig vejen til dette sted, og det er jo fantastisk, at man saa mange aar efter kan komme direkte til stedet og saa kunne pege paa den bare jord og sige, at der laa stedet hvor min mormor blev født og hvor hun levede gennem sin barndom. Det føles som lidt af et mirakel.

Vi besøgte ogsaa selve Løvegaarden paa hvis loft der skulle ligge en masse gamle fotos, saa muligvis dukker der flere fotos op fra stedet.

Uden velvillig hjælp fra stedets lokale historiske forening, ville dette dog ikke have været muligt at finde frem til stedet, saa hermed en dybfølt tak til denne forening og til mine forfædre, som saa velvilligt har hjulpet mig vej gennem de mange fælder og blindgyder undervejs.

Poul Erik Hadberg. 54 aar gammel.